

(המשך מעמוד 6)

טיס

להטט שלא הצליח

כשנספה יוחנן (יוקי) קיש, תלמיד המחלקה השמינית של בית הספר הריאלי, חיפה, בסוף פה שפרצה בים בזמן הפלגת צופייהים מחיפה לתל-אביב בפסח 1949 הוקמה לזכרו פנת יחונתן, גינה יפה, ליד המעבדה הביאולוגית של בית-בירם, הסניף בו לומדות השב"עיות והשמיניות. אך איש ממקימי הפנה לא תאר לעצמו מה יתרחש כעבור שנתיים מרחק מטרים ספורים מפנה זו.

91 נקודות מ-100. כאשר הקלוב לת"עופה פתח לפני שלוש שנים במסע תעמולה למשיכת נוער אליו נענה בעיקר הנוער הל"מ. בין הנענים היו שלושה מתלמידי בית הספר הריאלי אשר המשיכו בפעילותם בע"כ ביות ומשמישים בו עכשיו כמדריכים. כ"כ בור חצי שנה הצטרף אל השלושה אהרן (אפי) אפשטיין, חברם לכתה, שמנמן ונמך-קומה, שמשיך אותה שנת לימודים לא תעניין בא"פ מיוחד במתרחש בקלוב. אך כאשר יצאו חברי הקלוב לקורס דאיייה של גדודי-הנוער התעופתיים (גנת) היה אהרן אחד הטובים בקורס ומאו הוגיח את הסיף ובמקצת גב את הכנור שעסק בו במשך שנים, הקדיש את רוב זמנו הפנוי לטיס ואם כי בסיום הקורס ניכר היה שאפי מפחד מדאיות בגב"הים גדולים קיבל יחד עם חבריו הותיקים ממנו את הדרגה "א" בדאיייה.

לאחר מכן השתתף בקורס השלמה למדריכים בו זכה, לאחר דגירה של תשע שעות לימודים עיוניים ביום, משך שמונה ימים, בדרגת מדריך לתאוריה. אך כאשר נערכה בפסח תחרות מודלים לא נטל בה אהרן חלק כיון שלא עסק בבניית מודלים, השתתף במ"קום זה בתחרות קליעה למטרה של מפקדת הנוער, בה הגיע ראשון בהשיגו 91 נקודות מתוך 100.

החופש הגדול האחרון, בו עלה אהרן מה שביעיה לשמינית, סימן מפנה חשוב בשביל ארבעה החברים: הם יצאו לקורס טייס. בת"חילה היו המראותיו ונחיתותיו לקויות, אך אחרי כמה ימים השתפרה סיסתו ואחר שמונה שעות טיסה קיבל את הטויו (טיסתיחיד) הראשון. הוא הצטיין בטיסתו והפך אחד הטייסיים הצעירים הטובים ביותר בחיפה.

אחר שהספיק לעבור 30 שעות טיסה וכיון

כה מעל צמרות העצים, הדגים כמה תרגילים והתחיל צולל לעבר מאמן הגידור שלמה אלון שניסה להזהירו בתנועות ידיים לבל נימך טוס יתרעל-המידה. אהרן רצה להדגים לה"טוט ולהשכיב אותו תחתיו בכך שיטוס בגורבה של מטר וחצי מעליו.

הוא ניסה לעלות שנית אך בגלל סיסתו האיטית והמגרש הצר (30 מטר) לא הצליח להתרומם יותר משלושה מטר ונתקל בעצים. בהמשיכו להתרומם בזווית תלולה קיוו חבריו כי יצא בשלום אך כאשר מדחף המטוס נשבר גבלם המטוס מחוסר מהירות, פנה בפנייה חדה מעל לבניין הראשי שלידו התאמנו 20 הבנות וגפל לידן שעה שניסה, כנראה, לנחות נחיתת אוסן (גם בלי מנוע יכול לדאות עד למפרץ או לשדה-התעופה כיון שהיה בגובה של 400 מטר מעל לפני הים).

גבי קנולר, קצין הגדנע שהיה במקום, ארגן מיד את העזרה הראשונה אחר שחניכיו נוכחו כי אין להם לחשוש מגשש למטוס שהיה עלול להתפוצץ לוא התלקח מיכל הדלק. אהרן ה"צא מתוך המטוס מה, שבור-מפרקת כתוצאה מהתנגשות המטוס בקרקע.

חיור במיוחד, בשמעו על המקרה, היה מ"ר ה"ו של אהרן במתמטיקה, גדעון פייר, שאה"רן הפציר בו לבוא לטוס עמו באחד הימים והוא כמעט הסכים לכך ועוד בבוקר יום האסון התל בו: "אם לא תיקח אותי ביום הראשון הבא לטיסה לא אלמד אותך מתמטיקה!"

מזונות השר הפסיד 250 לירות

הפרופסור ברנרד פרנקל, מציא הבשר הסינטי אמינו, הוא שופע מרץ למרות ש"רותו הלבנות וקמטי מצחו העמוקים. כשב"אמתחתו סיפורים על גדולי הממציאים בע"לם שדרכם לא היתה סוגה שושנים בצעדיהם הראשונים, הוא אומר: "אני מאמין שהמדע ינצח, לבסוף, את הביורוקרטיה!"

ברנרד פרנקל, מנהל המעבדה הקולירית (המטבחת) בבית הספר המקצועי לשימורים שליד המכון לחקר הכלכלה של הסוכנות היהודית בשנים 1937—1946, הופיע לפני שני תיים וחצי במשרד האספקה והקיצוב עם מ"דודה מלאה נקניקים, כבד ובשר סינטיים כש"בפיו בשורה: המדינה שוב אינה צריכה לייבא בשר מחו"ל, אפשר לייצרו בארץ. או"

הריסות הפיפריקאב ש"א אהרן אפשטיין

במקום טייף וכינון

לם מומחיו של ד"ר דב יוסף התייחסו להמ"צאה בזהירות. הדוגמות העלו עובש באר"נות שעה שמנות הבשר לאוכלוסיה עדיין חולקו בקביעות.

חיסוד בעיית הבשר. פרופסור פרנקל לא נפל ברוחו והמשיך בנסיגותיו. כשעל כס"שר החקלאות (והמזון) עלה פנחס לבון ה"פיע שוב, הזמין כמה עשרות ח"כים ופ"ר"ים גבוהים למסעדת הכנסת, האכילם בשר סינטי והוכיח שאיש מהם לא ידע להבחין בין הבשר המלאכותי לטבעי זכה בכך בת"ערכות של 250 לירות עם פנחס לבון.

כשהבשר אול לגמרי החליט הפרופסור שהגיעה שעתו. הוא פנה למשרד המסחר וה"תעשייה, צירף המלצות מארגון בתי האוכל הכשרים, מטעם המסעדות התל-אביביות, ל"ן

הוא מספק את בשרו בקביעות, וממנהל גני הילדים בפתח-תקוה.

"כשם שמרגינה משמשת תחליף לחמאה טבעית כן משמש אמינו תחליף לבשר", א"מר פרופסור פרנקל. החומר היסודי נמצא בארץ בשפע וסוכר ושמינים החסרים כדאים להירכש בגלל התצורות הגדולה בבשר זה שהיתה יכולה לחסוך כמות ניכרת במטבע זר.

מבטיח פרופסור פרנקל: "תנו לי את החומרים הדרושים לי ואחשל את בעיית הב"שר בארץ אחת ולתמיד."

משפט

במקום סיגריה, לול

כמה ילדים ששיחקו ליד הבית המשותף שברחוב השופטים 28, תל-אביב, נחרדו ל"מע צעקה היסטורית מאחת הקומות: "דלקה, דלקה בגוזזטרה של גברת פורר!" ראשי

פרופסור ברנרד פרנקל

במקום בשר

נשים החלו מופיעים בזה אחר זה בחלונות הבית. תשומת לבו של גברת פורר נאק"ר מה הראשונה הופנתה אל גוזזטרתה, בה הת"אכבה תמרת עשן. תוך צעקות פרצה לגזוז"טרתה, בה גילתה שק וסמרטוטים בוערים. מקיפולי השק הציק בול סיגריה דולקת.

"שוב אותה גברת מהקומה השלישית", הפ"טירה גברת פורר בהתיזה מים על החפצים שנחרכו. היא הסתפקה בפעולת הכיבוי, הש"אירה את פעולת הגמול לבעלה כשיחזור מע"בודתו.

הפקיד יוסף פורר הגיש תלונה למשטרה נגד ליצי ברמן, המעשנת ההרסנית מהקומה השלישית שהפכה את גוזזטרתו מאפרה. ליצי ברמן הודתה בעוונה, הבטיחה בקול רח"דמ"עו"ת לא לחזור עליו.

השכנה השורפנית. משך חודש ימים התנהל הכל כשורה עד שהשכנה מהקומה השלישית שוב זרקה סיגריה בוערת, הפעם על כלי המטה שהוצאו על אדן החלון.

בתביעה הפלילית גולל פורר את מרי לבו, הטעים: "שכנה זו עוד תצליח לשרוף אותי על כל מה שיש לי ואם תעשן בלילה, חסכן בכך את כל דיירי הבית."

שופט השלום יוסף בן-חנן שמע את הבע"צערה של ליצי ברמן שחזרה והבטיחה כי לא תחטא יותר. לבקשת פורר הבטיחה דבר נוסף: ביטול התביעה שהגיש נגדו לה"צאת לול העופות שלו, המדריך את מנוחתה, מחצר הבית. היא הסכימה להשלים עם תר"נגולותיו של פורר ובלבד שישכח את בדל הסיגריה שהשליכה. פורר שבץ נחת מויתורה, של ליצי ברמן והשופט הסתפק בהטלת ער"בות להתנהגות טובה.

הארץ

בית דין דבהמות

נפתחה החקירה נגד שור (ידיעות אחרונות) יעקב בקר, חיפה

בטון מזויין

חיל האוויר הפולני נתון למרותו של המטה הכללי של הצבא, וזה נמצא תחת פיקוחו של משרד הבטון הלאומי (בסאון חיל האוויר לישראל)

צדקיהו כהן, ע"ן-צוריס

חוזן יחזקאל

ארגון קבלי-משנה להקמת שלדי-אנשים ששפתיהם אינן יבשות יותר (הארץ) מרים ג"ן, קרית מטלון

השושנה השניה לראשכ"ל

הצבע הייזל, מיווג של חום אפור וירוק, הוא צבע עינים שאיננו מדויק לגבי הפסנתר"נית הכושית הייזל סקוט, שענינה לזהות בשחורן העמוק, משקפות מרץ ודופק של גוע שלם. בקונצרט הבכורה שלה באולם רמ"ה, רמת-גן, נראתה כפי שמרבית הקהל זכרה, ממסרה רפטוריה בתכלת, כשקיבלה את גיור"גרשזין בקצבים סוערים מעל גבי הפסנתר, באחד ממיועונו הלילה בפאריס. מאז ועד לקונצרט ברמה, עברה הייזל דרך ארוכה של פרסומת אמריקאית ואירופאית כאחד.

כשעלתה הכושית בת ה-31 על הבמה ונג"שה לפסנתר, היו בין מחיאי הכף מנוג דיוויס השגריר האמריקאי, הרמטכ"ל יגאל דיין, ו"ג"שיא מלווה העצמאות, הנרי מורגנטאו, ש"ישבו כולם בשורה הראשונה, על שטיח פרסי שנפרש לרגליהם, מול עציצי דקלים שהועמדו לכבודם בצדי הבמה. "טסה, טסה" השמיעה הייזל ריטון מבין שפתיה כשהיא גוערת במ"בטה בצייר ראובן רובין שאחר וחיפש את מקומו בין השורות הראשונות של האולם. כשפתחה הייזל סקוט בחצייה הקלאסי של הכנייה שכללה את באן, דביזסי, שופן וליסט עיו אנשי החברה פנים המוצות זה לעומת זה. "היא לא רובינשטיין", אמר מישו בא"י רובינה.

כשסיימה חלק זה של התכנית, עלה חייל במדי צה"ל על הבמה, הצדיע להייל והגיש לה סל ענק עמוס שושנים ורודות. בהפסקה פרחו שמועה באולם שהרמטכ"ל, שישב ב"אמצע השורה הראשונה, חשב אותו חייל ל"שוטה ואף הבטיח לערוך לו משפט צבאי.

כשעלתה הפסנתרנית על הבמה לאחר ההפ"סקה היו שתי שושנים מונחות על הפסנתר, צמודות זו על גבי זו. הייזל הורידה אותן, רמזה לשגריר האמריקאי שיגש לבמה, ה"שיטה לו אחת מהן. כשהיא פוזלת בעיניה אל יגאל דיין הודיעה: "בשבילך אדוני!", ה"שיטה לרמטכ"ל את השושנה השנייה, לקול תשואות הקהל.

המחזה המוסיקאלי טאוט פטיפק (איי הפ"טיפח הדורמין), הועבר כבסרט לעיני הקהל, למנצ ידי הייזל סקוט על מנועני הפסנתר בהשמיעה את כל המוסיקה שנכתבה למחזה על ידי ריצרד רוביגר בשינויי קצב מקורי כשהיא מפזמת לעצמה את המקצבים.

עם סיום תכניתה רמזה לפועל הבמה שיצא עם מיקרופון, הניחה אותו לצידה ליד הפסנ"תר: "אני מכירה שירים עבריים, אך כל חיי שרתי באידיש". הקהל קיבל בחשואות סוערות את אידישע מאמא שהושר כאילו ה"תה בת-טרינד שזיגרה לארצות-הברית בגיל ארבע בת לבית יהודי מסורתי בגליציה. "אני אוהבת אותכם, אתם שומעים?" צעקה הייזל לעומת הקהל שהתפור, כשהיא מציצה בין קרעי המסך הסגור.

האוהבים נשארו בחוץ

1100 איש שלמו מחמש עד עשר לירות כל אחד לקרן הפנסיה של התזמורת הפיל"הרמנית הישראלית בעד הזכות להעוף מבט אחרון בארתור רובינשטיין, הפסנתרן שעזב את הארץ למחרת בבוקר בדרכו לביתו שבי"בברלי הילס, הוליווד, לאחר שהופיע ב"20 קונצרטים משך 20 ימי סיבובו הישראלי.

מספר אנשים רב נשארו חסרי כרטיסים, לחצו על שערי הברזל של חצר אהל שם, תל-אביב, ככות עצום, שהלך והתגבר מתח"לת הקונצרט, עד אשר בהפסקה נפרצו השע"רים וקהל עצום פרץ והציף את מבואות האור"לם. צעירים טיפסו על גג מסדרון האולם פתחו את חלונות הזכוכית, הושיטו את ר"שיהם לעבר האולם. האוינו מבעד לחלונות לקונצרט לפסנתר ותזמורת לרממנינון.

סמל במדי צה"ל שטיפס והגיע אל אחד החלונות נשען על קיר הגג, דפדף בפרטיט"ו"רה, הגיע ידיו בהתלהבות מנצחת למשמע צלילי הפסנתר והתזמורת. לפתע נשמטה ה"פרטיטורה מידיו, נפלה למטה, לבין פססלי האולם, חבטה בשכמו של אחד היושבים ש"הסתכל בה במבוכה. "מה זה?" שאל את אשתו. העיר שכנו: "אוהבי המוסיקה האמי"תיים נשארו בחוץ."

מסדר כבוד, בן שתי שורות אנשים מקב"לות, ניצב אחר הקונצרט, מפתח היציאה של חדר ההלבשה של רובינשטיין עד למכוניתו. הוא עבר בו לקול תרועות נלהבות, נכנס אל המכונית שהובילה אותו למסיבת פרידה ב"בית הקפה פילץ". הארץ מוצפת כשרונות מוסיקליים צעירים, הכריז שם רובינשטיין, שחנך באותו מעמד קרן בת 10000 דולר, שחסייע לאותם הכשרונות בקידום הקריירה המוסיקלית שלהם.